

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obno/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	1325201281
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1325201281.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Dariny Legerskej v právnej veci navrhovateľa Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42 181 810, proti odporcovi (osoba, proti ktorej návrh smeruje) F.M. Servis s.r.o., Ulica Rudolfa Mocka 1B, 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 35 764 350, zast. JUDr. Martina Mrázová, advokátka, Šoltésovej 20, 811 08 Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 77Cb/14/2025, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. októbra 2025, č. k. 4Cob/88/2025-491, takto

rozhodol:

I. Dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .

II. Odporcovi p r i z n á v a voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo aj ako „mestský súd“), ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 77Cb/14/2025-361 zo dňa 13. marca 2025,

I. výrokom osobe, proti ktorej návrh smeruje (t. j. odporcovi), uložil povinnosť najneskôr do 3 pracovných dní od doručenia tohto uznesenia vydať navrhovateľovi všetky spisy, registratúrne záznamy a kompletnú dokumentáciu, ktoré boli zverené do správy osobe, proti ktorej návrh smeruje na základe Zmluvy o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 v zmysle jej Prílohy č. 2 a k Zmluve o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 - Zoznam spisov a registratúrnych záznamov, v znení neskorších dodatkov a v zmysle Dohody o zmene zmluvnej strany, o prevzatí práv a povinností zo zmluvy a dohody o ukončení zmluvy č. 372/2023/1.14.1 zo dňa 22.12.2023 o vydaní spisov, registratúrnych záznamov a kompletnej dokumentácie sú navrhovateľ a osoba, proti ktorej návrh smeruje, povinní vyhotoviť písomný protokol o odovzdaní s podpisom oboch strán;

II. výrokom osobe, proti ktorej návrh smeruje, uložil povinnosť najneskôr do 3 pracovných dní od doručenia tohto uznesenia vydať navrhovateľovi všetky spisy, registratúrne záznamy a kompletnú dokumentáciu, ktorej zverenie do správy osobe, proti ktorej návrh smeruje, na základe Zmluvy o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022, v znení neskorších dodatkov a v zmysle Dohody o zmene zmluvnej strany, o prevzatí práv a povinností zo zmluvy a dohody o ukončení zmluvy č. 372/2023/1.14.1 zo dňa 22.12.2023 potvrdzujú Sprievodné listy č. 1140/2022, 1141/2022 zo dňa 21.10.2022, Sprievodný list č. 1160/2022 zo dňa 27.10.2022, Sprievodný list č. 0029/2023 zo dňa 12.01.2023, Sprievodný list č. 0066/2023 zo dňa 23.01.2023, Sprievodný list č. 0096/2023 zo dňa 01.02.2023, Sprievodný list č. 0159/2023 zo dňa 21.02.2023, Sprievodný list č. 0197/2023 zo dňa 02.03.2023, Sprievodný list č. 0215/2023 zo dňa 08.03.2023, Sprievodný list č. 0258/2023 zo dňa 17.03.2023, Sprievodný list č. 0287/2023 zo dňa 27.03.2023, Sprievodný list č. 0311/2023 zo dňa 31.03.2023, Sprievodný list č. 0479/2023 zo dňa 26.05.2023, Sprievodný list č. 0488/2023 zo dňa 30.05.2023, Sprievodný list č. 0505/2023 zo dňa 02.06.2023, Sprievodný list č. 0581/2023 zo dňa 28.06.2023, Sprievodné listy č. 0764/2023, 0765/2023 zo dňa 07.09.2023, Sprievodné listy č. 0890/2023, 0892/2023 zo dňa 25.10.2023, Sprievodné listy č. 0987/2023, 0988/2023 zo dňa 29.11.2023, Sprievodný list č. 1025/2023 zo dňa 08.12.2023, Sprievodný list č. 0182/2024 zo dňa 26.02.2024, Sprievodný list č. 0245/2024 zo dňa 12.03.2024, Sprievodný list č. 0349/2024 zo dňa 12.04.2024, Sprievodný list č. 0477/2024 zo dňa 24.05.2024, Sprievodné listy č. 0497/2024, 0498/2024 zo dňa 31.05.2024, Sprievodný list č. 0518/2024 zo dňa 07.06.2024, Sprievodný list č. 0545/2024 zo dňa 14.06.2024, Sprievodný list č. 0596/2024 zo dňa 28.06.2024, Sprievodné listy č. 0894/2024, 0895/2024 zo dňa 04.10.2024, Sprievodný list č. 0902/2024 zo dňa 07.10.2024, Sprievodné listy č. 0943/2024, 0944/2024 zo dňa 21.10.2024 a ktorá je vedená v evidencii osoby, proti ktorej návrh smeruje, v boxoch s čiarovými kódmi, ktoré vo výroku špecifikoval. O vydaní spisov, registratúrnych záznamov a kompletnej dokumentácie sú navrhovateľ a osoba, proti ktorej návrh smeruje, povinní vyhotoviť písomný protokol o odovzdaní s podpisom oboch strán;

I. výrokom osobe, proti ktorej návrh smeruje, súd uložil povinnosť najneskôr do 3 pracovných dní od doručenia tohto uznesenia vydať navrhovateľovi všetok majetok, ktorý bol zverený do správy osobe, proti ktorej návrh smeruje, na základe Zmluvy o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 v zmysle jej Prílohy č. 2 B k Zmluve o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 -Zoznam majetku, v znení neskorších dodatkov a v zmysle Dohody o zmene zmluvnej strany, o prevzatí práv a povinností zo zmluvy a dohody o ukončení zmluvy č. 372/2023/1.14.1 zo dňa 22.12.2023. O vydaní majetku sú navrhovateľ a osoba, proti ktorej návrh smeruje, povinní vyhotoviť písomný protokol o odovzdaní s podpisom oboch strán;

IV. výrokom osobe, proti ktorej návrh smeruje, súd prikázal zdržať akéhokoľvek konania, ktorým by ohrozila, poškodila alebo znehodnotila spisy, registratúrne záznamy, kompletnú dokumentáciu a majetok, ktoré boli zverené do správy osobe, proti ktorej návrh smeruje, na základe Zmluvy o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022, jej Prílohy č. 2 A - Zoznam spisov a registratúrnych záznamov, jej Prílohy č. 2 B - Zoznam majetku, v znení neskorších dodatkov a v zmysle Dohody o zmene zmluvnej strany, o prevzatí práv a povinností zo zmluvy a dohody o ukončení zmluvy č. 372/2023/1.14.1 zo dňa 22.12.2023, ako aj spisy, registratúrne záznamy a dokumentáciu, ktorých prevzatie potvrdzujú sprievodné listy špecifikované v druhom výroku tohto uznesenia a ktoré sú vedené v evidencii osoby, proti ktorej návrh smeruje, v boxoch s čiarovými kódmi uvedenými v druhom výroku tohto uznesenia;

V. výrokom súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie skonštatoval, že navrhovateľ osvedčil, že dochádza k porušovaniu a ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov. Poskytovateľ neoprávnene zadržiava hnutelné veci vo vlastníctve navrhovateľa, čím priamo zasahuje do vlastníckeho práva navrhovateľa, ktoré je chránené Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym zákonníkom. Zadržiavanie týchto vecí poskytovateľom vedie k tomu, že navrhovateľ nemá faktickú dispozíciu so svojím majetkom a nie je schopný s ním riadne nakladať, čo spôsobuje navrhovateľovi materiálnu a nemateriálnu ujmu. Zadržiavané veci sú vystavené riziku poškodenia, zneužitia, straty alebo znehodnotenia, keďže navrhovateľ nemá žiadne informácie o podmienkach ich skladovania ani o osobách, ktoré k týmto veciam majú prístup. Vzhľadom na tieto okolnosti je nepochybné, že dochádza k ohrozeniu majetkových práv navrhovateľa a k reálnemu

nebezpečenstvu vzniku ďalšej škody na týchto veciach.

Mestský súd ďalej zdôvodnil, že neoprávnené zadržiavanie registratúrnych záznamov a ďalších hnutelných vecí poskytovateľom taktiež znemožňuje MŽP SR riadne plniť jeho povinnosti, ktoré súvisia so správou verejných záujmov a majetku. Toto konanie poskytovateľa nielen porušuje vlastnícke práva navrhovateľa, ale taktiež vážne ohrozuje riadny výkon verejnej správy. Poskytovateľ potvrdil, že je si vedomý vlastníctva týchto vecí navrhovateľom, a napriek tomu ich nevydal, čím vytvoril stav, ktorý bolo potrebné riešiť prostredníctvom súdnej ochrany. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti neodkladné opatrenie nariadil. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 CSP s použitím § 262 ods. 1 CSP.

3. Na odvolanie odporcu, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), prvým výkonom napadnutého uznesenia zo dňa 7. októbra 2025, č. k. 4Cob/88/2025-491, uznesenie mestského súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a odporcovi náhradu trov nepriznal. Druhým výkonom rozhodol, že odporca má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Odvolací súd podrobne zhrnul obsah vyjadrení strán konania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť.

4.1. V prvom rade sa odvolací súd stotožnil s tvrdením navrhovateľa ohľadne jeho aktívnej legitímácie a uviedol, že v tomto konaní je označenie navrhovateľa: „Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky“, správne a navrhovateľ je aktívne legitimovaný.

4.2. Odvolací súd v bode 19. svojho odôvodnenia skonštatoval, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Tejto neodkladnej potrebe zodpovedá aj úprava náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzená v § 326 CSP. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť na základe nekvalifikovaných dôkazov.

Následne v bode 20. svojho uznesenia zdôraznil, že navrhovateľ ako dôkaz predložil Zmluvu o správe registratúry, Dodatok č. 1 a 2 k Zmluve, a na jej porušenie poukazuje, pričom z dôvodu porušenia čl. XII. ods.12.3 písm. b) Zmluvy dňa 17.09.2024 od nej odstúpil. Predložená Zmluva a jej dodatky sú bez podpisu zmluvných strán a bez dátumu. Samotná Zmluva o správe registratúry je bez bližšej špecifikácie, t.j. bez uvedenia čísla, ktoré je uvedené až v Dodatku č. 2 (č. SAŽP SFEÚ/2022/14). Ani v elektronickom spise sa na Zmluve a na Dodatkoch podpis zmluvných strán a dátum nenachádza. Navrhovateľ predloženými dokladmi nepreukázal existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a preto súd nemal na základe čoho skúmať ďalšie dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, resp. preskúmať ich osvedčenie.

4.3. Nad rámec odvolací súd dodal, že je nepochybné, že navrhovateľ dňa 17.09.2024 odstúpil od Zmluvy z dôvodu, ktorý bol daný podľa čl. XII. ods. 12.3 písm. b) Zmluvy, nakoľko registratúrne záznamy špecifikované pod písm. A až J mali byť v zmysle žiadosti zo dňa 28.08.2024 vyhľadané a doručené do 15 minút od doručenia žiadosti. Je tiež podľa súdu nesporné, že odporca podal žalobu o určenie, že Zmluva o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 (ďalej len „Zmluva“) naďalej trvá a konanie je vedené na MS BA III pod sp. zn. 73Cb/149/2024, v ktorom sa rieši prejudiciálne otázka, či MŽP SR platne odstúpilo od tejto Zmluvy. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné posudzovať platné, resp. neplatné odstúpenie od zmluvy. Podľa odvolacieho súdu posúdenie, či je odstúpenie od Zmluvy platným právnym úkonom s účinkami ukončenia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, alebo odstúpenie od Zmluvy je neplatné, bude mať vplyv na určenie podstatného porušenia zmluvy zo strany odporcu a dôvodu odstúpenia od Zmluvy za použitia čl. XII ods. 12.2. Zmluvy, čl. XII ods. 12.3. písm. b) Zmluvy. V tomto konaní nie je úlohou odvolacieho súdu riešiť, či návrh na nariadenie neodkladného opatrenia mal byť posudzovaný v konaní sp. zn. 73Cb/149/2024 alebo nie. Ani otázku nároku pohľadávky odporcu voči navrhovateľovi vo výške 5.052,55 eur vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 61Cb/38/2025 nie je možné riešiť v tomto konaní.

4.4. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného skonštatoval, že navrhovateľom predložené listiny dostatočne neosvedčujú existenciu práva, t. j. existenciu Zmluvy, ohrozenie alebo porušenie konkrétneho práva takým spôsobom, aby súd mal preukázanú potrebu nariadenia neodkladného

opatrenia. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4.5. Odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 CSP zmenil aj výrok o trovách prvoinštančného konania a to tak, že odporcovi trovy prvoinštančného konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli. Splnenie ďalších podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia nebolo potrebné skúmať.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že odporca má voči navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pretože bol v konaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu úspešný. Odvolací súd rozhodol o trovách konania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že ide o samostatné konanie vedené pod inou spisovou značkou ako konanie vo veci samej vedené pod sp. zn. 73Cb/149/2024 o určenie, že Zmluva o správe registratúry medzi žalobcom a žalovaným je platná. S otázkou trov konania a ich náhrady preto nie je možné sa vysporiadať až v konaní sp. zn. 73Cb/149/2024.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom krajského súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť opiera o ust. § 420 písm. f) CSP namieta, že nedošlo k doručeniu odvolacej repliky odporcu na vyjadrenie navrhovateľovi.

Cítuje: „V prípadoch, keď nedošlo k doručeniu podania strany konania ostatným stranám, je podstatné, že pri posudzovaní otázky rešpektovania práva na spravodlivé konanie nehrá rolu, či podanie, ku ktorému sa dotknutý subjekt nemal možnosť vyjadriť, malo nejaký vplyv na rozhodnutie súdu. Rovnako nie je podstatné, či dané podanie obsahuje nejaké nové skutočnosti alebo argumenty. Je na dotknutom subjekte, aby sám posúdil, či podanie vyžaduje nejaký jeho komentár (Nideröst-Huber proti Švajčiarsku, Trančíková proti Slovenskej republike, Hudáková a ďalší proti Slovenskej republike, II. ÚS 18/2013, II. ÚS 148/2014, II. ÚS 32/2016).“

6.1. Dovolateľ namieta, že došlo k porušeniu zásady viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi odvolania. Namieta, že odvolací súd postupoval nepochybne nad rámec odvolacích dôvodov, keď v podstate jediný dôvod, pre ktorý odvolaniu odporcu vyhovel, resp. jediný dôvod, o ktorý oprel napadnuté uznesenie (nepredloženie podpísanej verzie Zmluvy o správe registratúry a jej dodatku č. 1 a 2 navrhovateľom, v dôsledku čoho odvolací súd konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami (bod 20 napadnutého uznesenia), nebol odporcom ako dovolateľom vôbec uplatnený, pričom je zároveň nepochybné, že sa nejednalo ani o výnimku podľa § 380 ods. 2 CSP. Je pre navrhovateľa nepochopiteľné a neakceptovateľné, že na takejto formálnej skutočnosti (že zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom v určitom čase skutočne existoval), ktorú súd prvej inštancie považoval za osvedčenú a ktorú nenamietal ani odporca v podanom odvolaní, založil odvolací súd v podstate celé odôvodnenie napadnutého uznesenia.

6.2. Navrhovateľ ďalej namieta porušenie svojho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Považuje odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa obmedzuje na jediný bod, v ktorom odvolací súd iba formálne konštatuje neosvedčenie právneho vzťahu medzi sporovými stranami navrhovateľom (bod 20 napadnutého uznesenia) za neprípustne formalistické, minimalistické a arbitrárne. Tvrdí, že odvolací súd úplne rezignoval na podstatu tejto právnej veci, ktorou sa vôbec nezaoberal. Návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia mal 32 strán a bolo k nemu pripojených niekoľko desiatok dokladov preukazujúcich tvrdenia navrhovateľa. Stručné nebolo ani odvolanie odporcu (13 strán), či vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu (20 strán). Odvolací súd sa však žiadnym z týchto podaní vôbec nezaoberal, sám (tzn. nad rámec odvolacích dôvodov) si našiel dôvod pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie, pričom samotné odôvodnenie vtesnal do niekoľkých viet a jediného bodu napadnutého uznesenia.

6.3. Navrhovateľ má za to, že sú dané i dôvody hodné osobitného zreteľa na vyhovie návrhu navrhovateľa na odloženie právoplatnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu podľa § 444 ods. 2 CSP.

7. K dovolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca. Uviedol, že dovolateľ nepreukázal ani jeden z dôvodov zakladajúcich zrušenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, odvolací sud v konaní postupoval vecne správne, ak titulom absencie preukázania a doloženia Zmluvy /s podpisom zmluvných strán, s vyznačením dátumu jej uzavretia a iné/, od ktorej dovolateľ odvodzoval oprávnenosť nároku na nariadenie NO - zmenil tak, že návrh zamietol. Navrhol, aby najvyšší súd dovolanie navrhovateľa zamietol a odporcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

9. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa ust. § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Podľa ust. § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. Dovolateľ podané dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f) CSP.

13. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

14. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

14.1. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

14.2. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

15. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie (uznesenie) odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia, (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre

posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

16. Z judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 zo dňa 19. júna 2018 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018). K tomu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 zo dňa 11. októbra 2017, uverejneného, tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní, ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

17. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má teda povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018). Uvedené závery sa vzťahujú aj na zabezpečovacie opatrenie, nakoľko návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je návrhom vo veci samej vtedy, iba ak to vyplýva z povahy veci. V iných prípadoch je vždy len návrhom, ktorý nezodpovedá návrhu vo veci samej.

17.1. V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

18. V posudzovanej veci nejde o žiaden z uvedených prípadov rozhodnutia vo veci samej, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pre odstúpenie od zmluvy, ktorého platnosť žalovaný rozporuje v ďalšom prebiehajúcom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III sp. zn. 73Cb/149/2024, kde obchodná spoločnosť F.M. Servis s.r.o. (v tejto veci odporca) podala žalobu o určenie, že Zmluva o správe registratúry č. SAŽP SFEÚ/2022/14 zo dňa 17.05.2022 naďalej trvá, v rámci ktorého konania sa rieši prejudiciálne otázka, či MŽP SR (v tejto veci navrhovateľ) platne odstúpilo od tejto Zmluvy. Odvolací súd sám vo svojom dovolaní napadnutom uznesení uviedol, že je nepochybné, že navrhovateľ dňa 17.09.2024 odstúpil od Zmluvy z dôvodu, ktorý bol daný podľa čl. XII. ods. 12.3 písm. b) Zmluvy, nakoľko registratúrne záznamy špecifikované pod písm. A až J mali byť v zmysle žiadosti zo dňa 28.08.2024 vyhľadane a doručené do 15 minút od doručenia žiadosti. Podľa odvolacieho súdu posúdenie, či je odstúpenie od Zmluvy platným právnym úkonom s účinkami ukončenia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, alebo odstúpenie od Zmluvy je neplatné, bude mať vplyv na určenie podstatného porušenia zmluvy zo strany odporcu a dôvodu odstúpenia od Zmluvy za použitia čl. XII ods. 12.2. Zmluvy, čl. XII ods. 12.3. písm. b) Zmluvy. Súčasne obchodná spoločnosť F.M. Servis s.r.o. (v tejto veci odporca) vedie ako žalobca i konanie na Okresnom súde Banská Bystrica (upomínacie konanie) pod sp. zn. 40Up/1904/2024 o zaplatenie sumy 5.052,55 eur a príslušenstvom. Podľa názoru dovolacieho súdu tak v danom prípade navrhované neodkladné opatrenie nekonzumuje vec samu, nakoľko ním nemožno trvalo upraviť pomery medzi účastníkmi konania, keď tak pred, ako aj po rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, konanie vo veci samej pokračuje, a to na Mestskom súde Bratislava III sp. zn. 73Cb/149/2024.

19. Keďže v posudzovanom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej a ani o iné (nemeritórne) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, prípustnosť dovolania nemožno vyvodzovať z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

20. Najvyšší soud Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľa podľa § 420 písm. f) CSP nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

21. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie navrhovateľa, je neopodstatnený tiež jeho návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu nevydal o tom samostatné rozhodnutie (resp. nerozhodol osobitným výrokom).

Vo vzťahu k výrokom dovolaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu týkajúcich sa trov konania neposkytol navrhovateľ žiadnu dovoláciu argumentáciu.

22. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.